

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

S. Ambrosivs Episc. 7. Decembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](#)

DEC. *Vita Sanctorum.* 671
in parentis domo cellam angustam, letum terram, delicias cum sale panem & fontanam habuit. Atque ad has nuptias post annum etatis duodecimum, ut mundum muliebrem non inconvenientem sibi pararet, torquem aureum, quem pro more familiae (nobilissima erat) e collo pendulum gestabat, clam vendidit emitque qualem a matre exorare nunquam poterat, vilem & pulli coloris vestem, omnibus hac testata jam mundo se mortuam esse. Ita deinceps unius Christi amoribus vacare, hunc lacrimis poscere, anhelare gemitibus, precibus orare, jejunis cogere; domo interea nisi ad tempora nunquam pedem efferre, verbo ut genibus ita vita consuetudini callum obducere, jamque raro miraculo inter medias mundi turbas sola agere, & patrias amores sibi in monasterium vertere. Constitutus interea corpusculo etsi tam male habitu sius nihilominus vigor & integra semper valetudo, ut videres non tam asperitatem vitæ, quam delicias obesse. Obiit anno partæ salutis CCCCL. Vita laudatorem habuit Hieronymum; imitatorem quem nunc: Ex D.Hier.

S. AMBROSIUS EPISC.

7. Decembris.

AMEROSII infantis osculum apes ajunt insedisse, verissimos ejus elo-

V u 4 quen-

quentiæ vates. Deprompsit sanè, cùm libuit, ore suo melos, & hoc adeò ipsum Augustinum inescavit, ut qui à Manichæis venenum hucusque hauserat, ex ore deinceps AMBROSII mellegeret. Episcopum Mediolani prodigiosus præco infans proclamavit. Dicenti ad populum astare bonum Angelum ipsi heretici viderunt & inviderunt. Inter hos multum illi negotii Arriani, plus Imperatrix Iustina, latrones, magique, plurimum dæmon malis fecit, sed incassum omnes, Majestatis Pontificiæ memor, neque majestatem Imperatoriam exhorruit. Itaque Théodosium ob cædem Thessalonicensem publicè reum non nisi post publica pœnitentis animi signa templo pedem permisit inferre, illud Davidis exemplo se tuenti inclamans, sequetus es errantem, sequere pœnitentem. Vedit igitur tunc orbis caput suum ante pedes Episcopi jacere, nunquam ita extollendum, nisi ita dimisisset sese. Porro AMBROSIVS obfessos ab orco libertati, infantem demortuum vitæ reddidit, Divorum multorum ossa è te nebris in lucem gloriosâ pompâ transstulit, ipsius vero calumniatores morte subitâ vindex Deus abstulit. Moritum cælesti voce excitus Honoratus Ep: sacro pane refecit, morienti vero blandum arridere Christus visus est,

EC.
cūm
dō ip-
qui à
ause-
mel
rodi-
Di-
An-
vide-
gotii
atroc-
ma-
esta-
esta-
aque
loni-
post
tem-
Da-
, se-
tem-
n an-
n ita-
se.
orco
vitæ
è te-
tran-
norte
ritu-
ratus
verò
est,
atti-

S.DEC. *Vita Sanctorum.* 673
arrisurus etiam nobis in morte, si flen-
tes in vita viderit. Ex Paulino.

CONCEPTIO B. M. V.

8. Decembris.

Peculum sine maculâ ostendimus,
SVIRGINEM Conceptam. Festi hu-
jus diei originem, quæ sub annum
cœpit millesimum ac septuagesimum,
sic habe. Wilhelmo Nortmannorum
Duce Angliâ potente, missus ab hoc
Helsinus Præsul est, qui hostium nu-
merum ac robur exploraret. Dum facit
hic imperata, forte per eos dies gravi
tempestate jaetatur. Nulla aliunde ope
assulgenti, Stellam maris MARIA.M
vocat. Adeſt pro hâc ē cælo Nicolaus,
ſpondet manum naufragio, ſi VIRGI-
NIS Conceptæ diem habiturum ſe fe-
ſtum ſpondeat. Illico convenitur. Sub-
ſidit mare, enatat & vota Helsinus So-
ſpitatrici exſolvit. Atque hâc initia
ampliora D. Anſelmus fecit: ampliſſi-
mis deinde indulgentiis ornavit Sixtus
IV. Pont. Max. in VIII. continuos dies,
quos etiam ipſos luculento miraculo
Numen probavit. Etenim Nicolaum
Pratenſem memorant ad icona imma-
culata VIRGINIS roſam cum hiſ pre-
cibus depoſuſiſſe, vellet juberet, ſi gratū
ei eſſet, octo dies memoriam Conce-
ptionis ſuæ agi, nunquam eo anno ro-
ſa illa marcesceret. Floruit ſemper, &

V u s cum